

KURS PROGRAMOWANIA W JAVIE

DRZEWA OBLICZEŃ

Instytut Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego

Paweł Rzechonek

Zadanie 1.

Zdefiniuj klasę `Para`, która będzie przechowywać pary klucz–wartość, gdzie klucz jest typu `String` a wartość typu `int`. Klucz powinien być polem publicznym ale niemodyfikowalnym, a wartość polem ukrytym, które można odczytać za pomocą gettera i zmodyfikować tylko za pomocą settera.

```
public class Para {
    public final String klucz;
    private int wartość;
    // ...
}
```

Następnie zdefiniuj klasę `Zbior`, która będzie realizować operacje wyszukania wartości związanej z zadaniem kluczem, wstawienia nowej pary do zbioru, zliczenia wszystkich elementów w zbiorze i usunięcia wszystkich par.

```
public class Zbior {
    // ...
    public void wstaw (String kl, int wart) throws IllegalArgumentException {
        /* ... */
    }
    public int szukaj (String kl) throws IllegalArgumentException {
        /* ... */
    }
    public int ile () {
        /* ... */
    }
    public void czyść () {
        /* ... */
    }
}
```

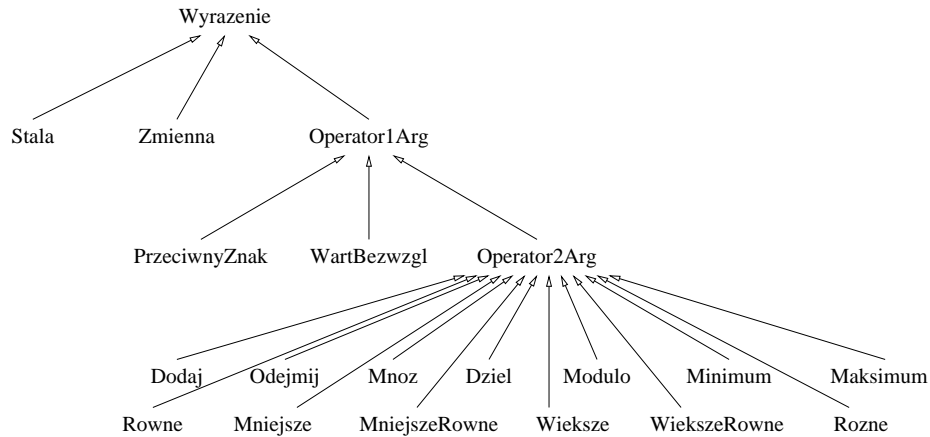
Zadanie 2.

Zdefiniuj abstrakcyjną klasę bazową `Wyrazenie`, reprezentującą wyrażenie arytmetyczne. W klasie tej umieść deklarację abstrakcyjnej metody `oblicz()`, której zadaniem w klasach potomnych będzie obliczanie wyrażenia i przekazywanie wyniku jako wartości typu `int`.

Następnie zdefiniuj klasy dziedziczące po klasie `Wyrazenie`, które będą reprezentowały kolejno liczbę (stała całkowitoliczbowa), zmienną (wszystkie zmienne pamiętaj w polu statycznym typu `Zbior` w zdefiniowanym wcześniej zbiorze par klucz–wartość), operacje arytmetyczne (dodawanie, odejmowanie, mnożenie, dzielenie i modulo oraz jednoargumentowa operacja zmiany znaku na przeciwny), porównania (wynikiem porównania ma być jak w języku C liczba 0 albo 1 odpowiadająca wartościom logicznym *false* albo *true*), itp. Klasy te powinny być tak zaprojektowane, aby można z nich było zbudować drzewo wyrażenia: obiekty klas `Liczba` lub `Zmienna` to liście, a operatory to węzły wewnętrzne w takim drzewie. W klasach potomnych zdefiniuj metody `oblicz()` oraz `toString()`.

Na koniec napisz krótki program testowy, sprawdzający działanie obiektów tych klas. W swoim programie skonstruuj drzewa obliczeń, wypisz je metodą `toString()` a potem oblicz i wypisz wartość dla następujących wyrażeń:

```
3+5
2+x*7
(3*11-1)/(7+5)
((x+13)*x)/2
17*x+19<0
```


Na przykład wyrażenie $7+x*5$ należy zdefiniować następująco:

```

Wyrażenie w = new Wyrażenie(
    new Dodaj(
        new Liczba(7),
        new Mnoz(
            new Zmienna("x"),
            new Liczba(5)
        )
    )
);

```

Ustaw na początku programu testowego zmienną x na wartość -3 .

Zadanie 3.

Zdefiniuj abstrakcyjną klasę bazową **Instrukcja**, reprezentującą instrukcję w programie. W klasie tej umieść deklarację abstrakcyjnej metody **wykonaj()**, której zadaniem w klasach potomnych będzie wykonywanie odpowiednich obliczeń.

Następnie zdefiniuj klasy dziedziczące po klasie **Instrukcja**, które będą reprezentowały kolejno deklarację zmiennej (zmienne zapamiętują na stosie par klucz–wartość), instrukcję przypisania wartości wyrażenia do zmiennej, instrukcję warunkową (taką jak instrukcja *if/if-else* w języku C), instrukcję pętli (taką jak instrukcja *while/do-while* w języku C), przy czym warunki są wyrażeniami (warunek jest prawdziwy tylko wtedy gdy wartość wyrażenia jest różna od 0), instrukcje czytania ze standardowego wejścia i pisania na standardowe wyjście oraz instrukcję blokową (złożenie dwóch lub więcej instrukcji). Klasy te powinny być tak zaprojektowane, aby można z nich było zbudować drzewo sterujące sekwencją obliczeń. W klasach potomnych zdefiniuj metody **wykonaj()** oraz **toString()**.

Na koniec napisz krótki program testowy, sprawdzający działanie obiektów tych klas. W swoim programie skonstruuj drzewo obliczeń dla programu obliczającego silnię:

```

var silnia;
silnia = 1;
var n;
read n;
if (n>1)
{
    var i;
    i = 2;
    while (i<=n)
    {
        silnia = silnia*i;
        i = i+1;
    }
}
write silnia;

```

Wydrukuj swój program metodą **toString()** a potem wykonaj go.

Uwaga 1.

Klasę `Zbior` zaimplementuj w jakiś prosty sposób, na przykład używając tablicy `Para[]` o ograniczonej wielkości.

Uwaga 2.

W swoich programach nie czytaj ani nie analizuj danych ze standardowego wejścia. Drzewa wyrażeń i drzewo obliczeń zdefiniuj na stałe w swoich programach testowych.

Uwaga 3.

Definicje klas `Wyrazenie` i `Instrukcja` oraz ich klas pochodnych umieść w pakiecie `narzedzia.obliczenia`.

Uwaga 4.

Program należy skompilować i uruchomić z wiersza poleceń!